

La mort que arriba al jove poeta Salvador Iborra

La reclamació d'una bicicleta robada, possible causa de l'apunyalament · Tenia el bloc 'La ruta desconeguda'

El poeta Salvador Iborra (València, 1978) fou mort ahir a Ciutat Vella de Barcelona d'una ganivetada. Els mossos [han detingut dos homes](#), però encara no s'ha aclarit el que va passar. Iborra mantenia un bloc ' [La ruta desconeguda](#) ' i era a [Facebook](#) . Es va llicenciar en filologia catalana per la Universitat de València (UV) i després va estudiar un màster en literatura, art i pensament a la [Universitat Pompeu Fabra](#) (UPF) de Barcelona. Va publicar 'Un llençol per embrutar' i 'Les entranyes del foc', i 'Els cossos oblidats' li va valer el premi de poesia Jaume Bru i Vidal de la ciutat de Sagunt el 2009. Col·laborava al suplement de Cultura del [Diari de Balears](#). Era una dels [poetes signants](#) del manifest a favor de la independència ' [Poetes per la llibertat](#)'.

Entre els comentaris que ha suscitat la notícia, n'hi ha un de molt versemblant, que ha publicat un amic de Salvador Iborra al diari Ara, que s'identifica com Galdric. Diu: 'Ahir a la nit vaig estar al lloc dels fets, al carrer Palma de Sant Just, i vaig parlar amb veïns del carrer. La notícia que circula de la baralla no és certa del tot. En Salvador Iborra volia recuperar la bicicleta d'un company seu, que moments abans havia estat robada pel presumpte assassí. L'esmentada bicicleta havia estat robada mentre en Salvador Iborra i l'amic eren al pis del primer. En baixar, la bicicleta havia desaparegut. Amb l'amic van fer un tomb pel barri per tal de recuperar-la. En no trobar-la els amics es van acomiadar. En tornar cap a casa va veure com el presumpte lladre duia la bicicleta. Va intentar recuperar-la, tot seguit va venir un company del presumpte lladre i li va clavar dues ganivetades amb un ganivet de cuina. Estès al terra va demanar auxili. Segons els veïns, l'ambulància va arribar en trenta minuts. Vergonya !!! I els serveis d'urgència no van poder fer res per salvar-li la vida. Va morir de forma bruta, salvatge i vergonyosa. Si és possible, expliquem de forma clara els fets i no doneu per bona la versió d'una baralla a seques. Gràcies.'

L'any passat l'escriptor i periodista Sebastià Benasar li va presentar ' [Els cossos oblidats](#) ' (Onada Edicions) i, en un [apunt](#) , n'hi va incloure uns versos:

'Aquesta albedo pleníssima de suburbis em corprèn,
aquesta inquieta tristesa d'estimar a soles,
el cristall i la boira dibuixada en la finestra,
l'herba que creix neutra en aquesta solitud arruïnada,
el consol de saber que podíem haver estat feliços.'

Benasar va escriure una crítica molt elogiosa del llibre al Diari de Balears. Deia: 'A la llarga llista de poetes que ha sorgit aquests darrers temps hi hem d'afegir un nom, Salvador Iborra, nascut a València el 1978 i de qui ens arriba ara el tercer poemari –el de la consolidació–, 'Els cossos oblidats'. És el que li valgué el premi de poesia Jaume Bru i Vidal del 2009 i la publicació del text per Onada Edicions, radicada a Benicarló, que ha posat un embolcall ben agradós a un contingut de luxe. Iborra ha bastit un poemari on la pèrdua és el tema principal. Així les coses, cada un dels cossos oblidats és un amor que s'ha transformat en el record, ben sovint dolorós, que és l'únic que queda en el paisatge després de la batalla.'

'Els poemes d'Iborra es caracteritzen per una versificació molt llarga, plena, complaent per al lector que busqui una narrativitat en el poema que dista molt dels simples jocs artificials amb el llenguatge que abunda darrerament en nombrosos poemaris. No, Iborra s'implica en el seu poema, en el missatge que vol transmetre i en la forma del text. Vol dir això que és un poemari simple? No, al contrari, vol dir que és un poemari on la forma i el fons es conjuguen de manera magistral per crear en el lector un estat d'ànim que sovint voreja la devastació: «I entreguem-nos una darrera vegada / a la luxúria que el desamor conserva / amb aquella calidesa pura dels abandonats».'

La crítica continua: '«Els cossos oblidats» aplega trenta-nou poemes on es pot veure la llarga influència-homenatge de poetes tan fonamentals de la nostra literatura com Ferrater (boníssim el poema titulat Strong SilentMan) i Estellés, però també el joc amb la postmodernitat, entesa en l'accepció de mescla de cultura alta i cultura popular en un sol text. Així les coses, el cafè o l'esperma es mesclen amb Derrida o Wittgenstein per provocar-nos daltabaixos emocionals molt semblants als que devien sentir els soldats escoltant Lili Marleen, un altre dels punts estratègics del poemari.'

'És un treball sobre la pèrdua i un llibre que incorpora els no-llocs com a espai estratègic on dissoldre aquesta pèrdua. Trens, aeroports, ponts que comuniquen entre un lloc i un altre són espais vitals que impregnen una poesia que té reminiscències anglofones però que no oblida mai les arrels mediterrànies. com quan el poeta canta a València. Aquests no-llocs, aquesta pèrdua, aquesta desolació, queden demostrats en el tríptic nord-americà que mereix comentari a banda: «Austin, Texas», «Alleujament per a estranys» i «Arizona», tres grans poemes tristíssims en un poemari de gran mestria conceptual, formal i, allò que és més important, espiritual.'

El bloc d'Iborra és encapçalat per una cita de Derrida: 'L'affirmation de la vie ne va pas sans la pensée de la mort, sans l'attention la plus vigilante, responsable, voire assiégée, obsédée de cette fin qui n'arrive pas à arriver.' (Jacques Derrida, Extrait de la revue Le Monde de l'éducation, setembre 2000.)

30 setembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)